

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 674

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 4 octombrie 2010

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU	
Decizia nr. 1.001 din 8 iulie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.....	2-3	233. — Decizie privind modificarea pct. 5 din anexa la Decizia primului-ministru nr. 21/2008 pentru numirea Comisiei de coordonare prevăzute la art. 4 alin. (1) din Legea nr. 346/2007 privind măsuri pentru asigurarea siguranței în aprovizionarea cu gaze naturale.....	13
Decizia nr. 1.046 din 14 septembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 41 alin. (4) și (7) din Legea energiei electrice nr. 13/2007	3-4	234. — Decizie privind prelungirea perioadei de exercitare, cu caracter temporar, prin detașare, de către doamna Kaitor Mihaela-Ioana, a funcției publice de secretar general adjunct al Ministerului Culturii și Patrimoniului Național	14
Decizia nr. 1.047 din 14 septembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 109 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	5-6	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 1.066 din 16 septembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 38, 40 și 44 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere	6-7	1.377. — Ordin al ministrului muncii, familiei și protecției sociale pentru aplicarea prevederilor art. 11 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.768/2005 privind preluarea din carnetele de muncă a datelor referitoare la perioadele de stagiu de cotizare realizat în sistemul public de pensii anterior datei de 1 aprilie 2001	14-15
Decizia nr. 1.078 din 16 septembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești	8-9	1.492/212. — Ordin al ministrului mediului și pădurilor și al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale privind modificarea Ordinului ministrului apelor și protecției mediului și al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 452/105.951/2001 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei și a Grupului de sprijin pentru aplicarea Planului de acțiune pentru protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole	15
Decizia nr. 1.085 din 21 septembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală.....	9-10	1.714. — Ordin al ministrului afacerilor externe privind intrarea în vigoare a unor tratate internaționale	15-16
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
90. — Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale.....	10-12		
992. — Hotărâre privind transferul fără plată al unui obiectiv de investiții din patrimoniul Ministerului Finanțelor Publice — Agenția Națională de Administrare Fiscală — Autoritatea Națională a Vămirilor în proprietatea privată a județului Cluj.....	12-13		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.001**

din 8 iulie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Alcamin” — S.A. din Râmnicu Vâlcea în Dosarul nr. 1.816/90/2009 al Tribunalului Vâlcea — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, considerând că textele de lege criticate nu aduc atingere dispozițiilor constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 29 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.816/90/2009, **Tribunalul Vâlcea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Alcamin” — S.A. din Râmnicu Vâlcea cu prilejul soluționării unui litigiu de muncă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textul de lege criticat reprezintă o încălcare flagrantă a principiului egalității cetățenilor în fața legii și a principiului libertății contractuale, prejudiciind drepturile recunoscute de lege angajatorului. În acest sens, arată că, atâta vreme cât art. 39 alin. (1) din Codul muncii împiedică exprimarea liberă a voinței părților și oprește producerea efectelor juridice ale actului convenit în mod liber de părți, părțile contractului individual de muncă nu se află într-o poziție de egalitate contractuală. Prin urmare, consideră că salariatul are prin lege dreptul de a fi remunerat, indiferent dacă nu își îndeplinește corespunzător obligațiile contractuale.

Tribunalul Vâlcea — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens, arată că art. 39 din Codul muncii prevede drepturi și obligații corelative pentru ambele părți ale contractului individual de muncă, ce conduc indubitabil la concluzia că salariații nu sunt protejați în mod excesiv în raport cu angajatorii și nu se încalcă prin aceste norme egalitatea celor două părți în fața legii.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului,

precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional. În acest sens, arată că drepturile prevăzute de lege în favoarea salariaților reprezintă măsuri de protecție a acestora din urmă, menite să asigure exercițiul neîngrădit al drepturilor și al intereselor legitime ce li se cuvin în cadrul raporturilor de muncă, pentru a-i feri de consecințele unor eventuale abuzuri sau amenințări din partea angajatorilor. Astfel de măsuri de protecție nu pot fi considerate a fi un privilegiu, contrar art. 16 alin. (1) din Constituție, atât timp cât se justifică în considerarea situației unei anume categorii sociale care reclamă o astfel de protecție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 39 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003, dispoziții potrivit cărora: „(1) *Salariatul are, în principal, următoarele drepturi:*

- dreptul la salarizare pentru munca depusă;*
- dreptul la repaus zilnic și săptămânal;*
- dreptul la concediu de odihnă anual;*
- dreptul la egalitate de șanse și de tratament;*
- dreptul la demnitate în muncă;*
- dreptul la securitate și sănătate în muncă;*
- dreptul la acces la formarea profesională;*
- dreptul la informare și consultare;*
- dreptul de a lua parte la determinarea și ameliorarea condițiilor de muncă și a mediului de muncă;*
- dreptul la protecție în caz de concediere;*
- dreptul la negociere colectivă și individuală;*
- dreptul de a participa la acțiuni colective;*
- dreptul de a constitui sau de a adera la un sindicat.”*

Autorul excepției consideră că textul de lege criticat este contrar prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

Examinând excepția, Curtea constată că art. 39 alin. (1) din Codul muncii consacră drepturile ce revin salariatului, în timp ce alin. (2) al aceluiași articol prevede obligațiile acestuia ce decurg în urma încheierii contractului individual de muncă. Astfel, având în vedere că una dintre componentele esențiale ale dreptului la muncă o reprezintă remunerarea muncii, respectiv salariul, art. 39 alin. (1) lit. a) din Codul muncii consacră între primele drepturi ale salariatului „*dreptul la salarizare pentru munca*

depusă”. Textul de lege condiționează însă salarizarea de munca depusă, mai precis de realizarea normei de muncă sau, după caz, de îndeplinirea atribuțiilor ce îi revin salariatului conform fișei postului, așa cum prevede art. 39 alin. (2) lit. a) din același act normativ. De asemenea, art. 40 alin. (1) lit. e) din Codul muncii dă posibilitatea angajatorului ca, în situația în care

constată că salariatul nu a îndeplinit obligațiile ce îi revin potrivit contractului individual de muncă, să îl sancționeze pe acesta, în funcție de gravitatea abaterilor disciplinare.

În atare condiții, Curtea constată că susținerea autorului excepției, potrivit căreia textul de lege criticat ar crea o situație defavorabilă angajatorului, este vădit lipsită de temeii.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Alcamin” — S.A. din Râmnicu Vâlcea în Dosarul nr. 1.816/90/2009 al Tribunalului Vâlcea — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 iulie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.046

din 14 septembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 41 alin. (4) și (7) din Legea energiei electrice nr. 13/2007

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 41 alin. (4) și (7) din Legea energiei electrice nr. 13/2007, excepție ridicată de Neculai Vânzariuc și Luminița Vânzariuc în Dosarul nr. 512/40/2008 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția comercială.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției, apreciind că textele de lege ce formează obiectul acesteia nu contravin prevederilor din Legea fundamentală invocate în motivarea criticii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 27 ianuarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 512/40/2008, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (4) și (7) din Legea energiei electrice nr. 13/2007**. Excepția a fost ridicată de Neculai Vânzariuc și Luminița Vânzariuc într-o cauză având ca obiect pretenții, aflată în stadiul procesual al recursului.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se invocă prevederile art. 44 alin. (3) din Constituție, prin care exproprierea este permisă doar pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire. De asemenea, sunt invocate dispozițiile art. 1 paragraful 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind protecția proprietății. Autorii excepției precizează în acest sens că, din cauza amplasării pe terenul lor a unor stâlpi de electricitate, nu mai pot exercita atributele dreptului de proprietate privată asupra acestuia.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția comercială nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textele de lege criticate se circumscriu regimului constituțional al proprietății private.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 41 alin. (4) și (7) din Legea energiei electrice nr. 13/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 51 din 23 ianuarie 2007, având următorul conținut:

„(4) Terenurile pe care se situează rețelele electrice de distribuție existente la intrarea în vigoare a prezentei legi sunt și rămân în proprietatea publică a statului. (...)

(7) Cheltuielile pentru modificarea instalațiilor de distribuție a energiei electrice, ca urmare a racordării de noi utilizatori sau a schimbării caracteristicilor energetice inițiale ale utilizatorilor existenți, inclusiv pentru eliberarea unor amplasamente, sunt suportate de cel care a generat modificarea, conform reglementărilor în vigoare.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prin mai multe decizii a constatat constituționalitatea dispozițiilor art. 41 alin. (4) din Legea nr. 13/2007, statuând, în

esență, că legiuitorul ordinar este competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea principială conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind astfel niște limitări rezonabile în valorificarea acestuia, ca drept subiectiv garantat. De aceea, prin prevederile art. 41 alin. (4) din Legea nr. 13/2007, acesta nu a făcut decât să dea expresie acestor imperative, în limitele și potrivit competenței sale constituționale. Mai mult, Curtea a arătat că exercitarea drepturilor de uz și servitute asupra proprietăților afectate de capacitățile energetice, cu titlu gratuit pe toată durata existenței acestora, deși are ca efect lipsirea celor interesați de o parte din veniturile imobiliare, nu se traduce într-o expropriere formală și nici într-o expropriere de fapt, ci duce la un control al folosirii bunurilor, ceea ce nu contravine dispozițiilor constituționale referitoare la protecția proprietății private. În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 163 din 27 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 208 din 28 martie 2007, sau Decizia nr. 805 din 19 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 501 din 21 iulie 2009.

De asemenea, Curtea s-a pronunțat asupra constituționalității prevederilor art. 41 alin. (7) din Legea nr. 13/2007 prin Decizia nr. 89 din 20 ianuarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 240 din 10 aprilie 2009, stabilind cu acel prilej că înființarea instalațiilor și executarea lucrărilor la capacitățile energetice pentru buna funcționare a acestora reprezintă un interes general major și, ca atare, legiuitorul este pe deplin competent să stabilească condițiile exercitării dreptului de proprietate.

Întrucât în cauza de față nu au intervenit elemente noi, care să justifice reconsiderarea acestei jurisprudențe, soluția pronunțată prin deciziile amintite și argumentele pe care aceasta s-a bazat își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 41 alin. (4) și (7) din Legea energiei electrice nr. 13/2007, excepție ridicată de Neculai Vânzariuc și Luminița Vânzariuc în Dosarul nr. 512/40/2008 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 septembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.047

din 14 septembrie 2010

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 109 alin. (3)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 109 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Răducu Nicolae Nemeș în Dosarul nr. 5.047/288/2009 al Judecătoriei Râmnicu Vâlcea.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea nr. 954 din 28 ianuarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 5.047/288/2009, **Judecătoria Râmnicu Vâlcea a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 109 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.** Excepția a fost ridicată de Răducu Nicolae Nemeș într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii formulate împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul excepției susține că dispozițiile art. 109 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 sunt discriminatorii, întrucât, pentru ipoteza constatării faptei cu ajutorul unor mijloace tehnice certificate sau mijloace tehnice omologate și verificate metrologic, prevăd o procedură administrativă de constatare a contravențiilor și de încheiere a procesului-verbal diferită față de situația constatării faptei direct și nemijlocit de către polițistul rutier în lipsa unor mijloace tehnice. În cazul reglementat de textul de lege criticat este înlăturat dreptul contravenientului de a formula obiecțiuni cu privire la conținutul procesului-verbal de constatare, pe când în cazul celorlalte contravenții agentul constatat este obligat să aducă la cunoștința contravenientului dreptul de a face obiecțiuni cu privire la conținutul actului de constatare. Contravenientul nu beneficiază de prezumția de nevinovăție în timpul etapei administrative în care i se aplică o sancțiune de către polițist, iar actul de constatare se întocmește în lipsa acestuia, astfel că nu are posibilitatea de a formula obiecțiuni cu privire la starea de fapt reținută de agentul constatat.

Judecătoria Râmnicu Vâlcea apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Precizează că persoana sancționată ca urmare a constatării unei contravenții prin

mijloacele în discuție are posibilitatea de a formula plângere în fața instanței de judecată și de a obține anularea acesteia, beneficiind astfel de prezumția de nevinovăție și garantându-i-se dreptul la apărare.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 109 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006. Textul de lege criticat are următorul cuprins:

— Art. 109 alin. (3): „(3) În cazurile prevăzute la alin. (2), procesul-verbal se poate încheia și în lipsa contravenientului, după stabilirea identității conducătorului de vehicul, menționându-se aceasta în procesul-verbal, fără a fi necesară confirmarea faptelor de către martori.”

Alin. (2) al art. 109, la care face referire textul de lege criticat, prevede că se poate face constatarea contravențiilor și cu ajutorul unor mijloace tehnice certificate sau mijloace tehnice omologate și verificate metrologic, consemnându-se aceasta în procesul-verbal de constatare a contravenției.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine prevederilor din Legea fundamentală cuprinse la art. 16 alin. (1) care consacră principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice și la art. 24 care garantează dreptul la apărare. De asemenea, din motivarea excepției rezultă că își raportează critica de neconstituționalitate și la prevederile art. 23 alin. (11) din Constituție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că a mai analizat prevederile legale criticate, prin prisma unor critici similare și prin raportare la aceleași dispoziții constituționale ca cele invocate în prezentul dosar. Prin Decizia nr. 606 din 6 mai 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 398 din 16 iunie 2010, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, pentru motivele acolo arătate.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, care să determine modificarea soluției pronunțate cu acel prilej, atât aceasta, cât și argumentele pe care s-a bazat își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 109 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Răducu Nicolae Nemeș în Dosarul nr. 5.047/288/2009 al Judecătoriai Râmnicu Vâlcea.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 septembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.066

din 16 septembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 38, 40 și 44 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 38, 40 și 44 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere, excepție ridicată de Societatea Comercială „Unitrans” — S.R.L. din Deva în Dosarul nr. 5.171/221/2009 al Judecătoriai Deva.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 3 decembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 5.171/221/2009, **Judecătoria Deva a sesizat Curtea**

Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 38, 40 și 44 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere.

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Unitrans” — S.R.L. din Deva într-o cauză civilă având ca obiect o plângere contravențională privind anularea unui proces-verbal de contravenție în contradictoriu cu Autoritatea Rutieră Română — Agenția Hunedoara.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 și 53, deoarece „stabilesc sancțiuni distincte pentru transportul intern și internațional, precum și pentru transportatorii români și cei străini”.

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. I pct. 38, 40 și 44 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 451 din 17 iunie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 218/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 396 din 11 iunie 2009, dispoziții care au următorul cuprins:

„Art. I. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 655 din 22 iulie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 102/2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează: [...]”

38. La articolul 57², litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

«b) efectuarea transportului rutier cu un autovehicul fără a deține copia conformă a licenței de transport sau a certificatului de transport în cont propriu ori în baza unei copii conforme a licenței de transport sau a certificatului de transport în cont propriu suspendate, expirate, declarate pierdute sau necorespunzătoare tipului de transport efectuat ori care nu aparține întreprinderii sau operatorului de transport respectiv, după caz;». [...]

40. La articolul 57⁴ alineatul (2), litera a) se abrogă. [...]

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 38, 40 și 44 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere, excepție ridicată de Societatea Comercială „Unitrans” — S.R.L. din Deva în Dosarul nr. 5.171/221/2009 al Judecătoriei Deva.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 septembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

44. La articolul 59 alineatul (1), literele a) și b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

«a) de la 1.000 lei la 1.500 lei, faptele prevăzute la art. 58 lit. a), b), e), i), q) și aa);

b) de la 4.000 lei la 5.000 lei, faptele prevăzute la art. 58 lit. m), u), y), z), ab), ac) și ad);». [...]

Prevederile constituționale invocate în motivarea excepției de neconstituționalitate sunt cele ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi și ale art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând critica de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate nu afectează principiul egalității în drepturi, întrucât legiuitorul a acționat în temeiul dreptului său de apreciere cu privire la modalitatea de reglementare a condițiilor în care anumite fapte să fie sancționate contravențional, precum și la stabilirea sancțiunilor aplicabile, fără să instituie o discriminare. În jurisprudența sa constantă, Curtea Constituțională a reținut că principiul egalității nu presupune uniformitate, astfel că la situații de fapt diferite se impune un tratament juridic diferit. De aceea, în reglementarea acestor situații de fapt, legiuitorul este liber să aplice soluții legislative diferite, contravențiile săvârșite fiind constatate și sancționate potrivit legii. În măsura în care însă cel sancționat este nemulțumit de cuantumul stabilit al amenzii, poate face plângere la instanța de judecată competentă.

De altfel, în speță, autorul excepției nu formulează o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci, în realitate, este nemulțumit, pe de o parte, de faptul că dispozițiile de lege criticate „stabilesc sancțiuni distincte pentru transportul intern și internațional, precum și pentru transportatorii români și cei străini”, iar pe de altă parte, că la adoptarea legii „nu trebuia să se stabilească sarcini excesive pentru persoane, fiind suficientă obținerea licenței de transport”.

Având în vedere dispozițiile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se constată că nu poate fi primită o atare susținere, deoarece modificarea și completarea textelor de lege intră în competența legiuitorului, iar nu a Curții Constituționale.

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.078

din 16 septembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Marieta Safta	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, excepție invocată de Societatea Comercială „Verona Com” — S.R.L. din Călărași în Dosarul nr. 6.406/202/2009 al Judecătoriei Călărași.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 339 D/2010, nr. 340D/2010 și nr. 341D/2010, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, invocată de același autor în dosarele nr. 6.400/202/2009, nr. 6.468/202/2009 și nr. 6.482/202/2009 ale Judecătoriei Călărași.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 338 D/2010, nr. 339 D/2010, nr. 340 D/2010 și nr. 341 D/2010, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 339 D/2010, nr. 340 D/2010 și nr. 341 D/2010 la Dosarul nr. 338 D/2010, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că textul de lege criticat nu încalcă prevederile constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 7 ianuarie 2010 și 11 ianuarie 2010, pronunțate în dosarele nr. 6.406/202/2009, nr. 6.400/202/2009, nr. 6.468/202/2009 și nr. 6.482/202/2009, **Judecătoria Călărași a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești**, excepție invocată de Societatea Comercială „Verona Com” — S.R.L. din Călărași.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 este neconstituțional, deoarece „creează o situație defavorabilă pentru cetățenii care nu pot recuza executorul judecătoresc și în cazul în care acesta nu își execută atribuțiile cu bună-credință și imparțial, deși îndeplinește un serviciu de interes public”. Se încalcă și libertatea economică, deoarece se exclude „dreptul

părților dosarului de executare să formuleze cerere de recuzare împotriva executorului judecătoresc care îngreudește accesul liber al persoanei la o activitate economică, prin aceea că dă curs cererii creditorului de a pune sechestru asupra bunurilor mobile — autovehicule cu care debitorul realizează activitatea sa economică, înainte ca părțile dosarului de executare să fi stabilit, de comun acord sau prin expertiză tehnică, starea tehnică a bunurilor ce formează obiectul predării silite”. Se conchide că, „în prezent, dată fiind reglementarea prin art. 10 alin. (1) din Legea nr. 182/2000 a motivelor pentru care pot fi recuzați executorii judecătorești, încălcarea liberului acces la o activitate economică, prin actele și/sau faptele executorului judecătoresc, nu pot fi stopate prin recuzarea unui executor judecătoresc care procedează în această manieră, deși, în conformitate cu art. 2 alin. (1) din Legea nr. 188/2000, executorii judecătorești sunt învestiți să îndeplinească un serviciu de interes public și nu un serviciu în favoarea uneia din părțile dosarului de executare”.

Judecătoria Călărași apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că „enumerarea limitativă a cazurilor în care executorul judecătoresc poate fi recuzat se circumscrie cazurilor de recuzare prevăzute de Codul de procedură civilă, cu excepția unor situații ce sunt specifice activității judecătorilor”.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 10 noiembrie 2000, având următorul cuprins:

— Art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000: „(1) *Executorii judecătorești pot fi recuzați în cazul în care se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 27 pct. 1, 2, 3, 5, 6, 8 și 9 din Codul de procedură civilă.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, se invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea cetățenilor în fața legii, precum și cele ale art. 45 privind libertatea economică.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității aceluiași dispoziții legale, în raport cu critici

similare. Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 768 din 12 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 516 din 28 iulie 2009, Decizia nr. 175 din 26 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 263 din 3 aprilie 2008, Decizia nr. 40 din 27 ianuarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 165 din 24 februarie 2005,

Curtea a respins, pentru considerentele acolo reținute, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 188/2000. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția pronunțată anterior de Curte și considerentele care au fundamentat-o sunt valabile și în prezenta cauză.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, excepție invocată de Societatea Comercială „Verona Com” — S.R.L. din Călărași în dosarele nr. 6.406/202/2009, nr. 6.400/202/2009, nr. 6.468/202/2009 și nr. 6.482/202/2009 ale Judecătorei Călărași.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 septembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.085
din 21 septembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Marieta Safta	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală, excepție invocată de Nicolae Florin Mărunțel în Dosarul nr. 668/294/2009 al Judecătorei Săliște — Secția generală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 23 decembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 668/294/2009, **Judecătoria Săliște — Secția generală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de**

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală, excepție invocată de Nicolae Florin Mărunțel.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că textul de lege criticat este neconstituțional, deoarece îl „cataloghează direct” pe inculpat că „ar fi săvârșit o infracțiune”, ceea ce contravine prezumției de nevinovăție.

Judecătoria Săliște consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece din interpretarea dispozițiilor legale criticate nu rezultă că inculpatului i se impută săvârșirea unei infracțiuni, fapt care nu poate fi stabilit decât prin hotărâre judecătorească definitivă.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală, având următorul cuprins: „*Măsura arestării preventive a inculpatului poate fi luată dacă sunt întrunite condițiile prevăzute în art. 143 și există vreunul dintre următoarele cazuri: [...] f) inculpatul a săvârșit o infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa detențiunii pe viață sau pedeapsa închisorii mai mare de 4 ani și există probe că lăsarea sa în libertate prezintă un pericol concret pentru ordinea publică.*”

Dispozițiile constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 23 alin. (11), care consacră prezumția de nevinovăție.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că din interpretarea dispozițiilor legale criticate nu rezultă că inculpatului i se impută săvârșirea unei infracțiuni, fapt care nu poate fi stabilit decât prin hotărâre judecătorească de condamnare rămasă definitivă. De

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

asemenea, folosirea de către legiuitor a termenului „infracțiune” are o semnificație pur tehnică, acesta desemnând încadrarea faptei cu privire la care există probe sau indicii temeinice că a fost săvârșită de inculpat, într-un anumit text de lege, care prevede fapta ca infracțiune și o sancționează cu o pedeapsă de o anumită gravitate. Așa fiind, contrar susținerilor autorului excepției, dispozițiile legale examinate nu contravin prevederilor art. 23 alin. (11) din Constituție, referitoare la prezumția de nevinovăție.

În același sens Curtea s-a mai pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr. 76 din 8 februarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 157 din 22 februarie 2005, prin Decizia nr. 245 din 9 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 290 din 30 martie 2006, și prin Decizia nr. 1.142 din 4 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 10 din 7 ianuarie 2008. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția adoptată și argumentele ce au stat la baza acestor decizii se mențin și în cauza de față.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală, excepție invocată de Nicolae Florin Mărunțel în Dosarul nr. 668/294/2009 al Judecătoriei Săliște — Secția generală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 septembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Marieta Safta

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale

Având în vedere nevoia stringentă de redresare economică în condițiile actualei crize economice mondiale, resimțite în mod drastic și la nivelul economiei naționale,

ținându-se cont de faptul că redresarea economiei naționale se poate realiza, printre altele, și prin implementarea unor proiecte de reorganizare a societăților comerciale, precum fuziunea sau divizarea, care să fie de natură a eficientiza activitatea acestora și a sprijini realizarea obiectivelor de dezvoltare economică și sustenabilitate funcțională,

având în vedere că procesele de reorganizare corporativă, precum fuziunea sau divizarea, presupun parcurgerea unor etape specifice, conform prevederilor în vigoare ale Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care reclamă respectarea unui calendar de timp apreciabil,

având în vedere că, actualmente, durata operațiunilor de reorganizare a societăților comerciale prin fuziune internă și transfrontalieră sau divizare este considerabilă, întârzierile fiind generate, în special, de efectul suspensiv de drept al opoziției,

dat fiind că o procedură prelungită în timp limitează interesul investitorilor de a face uz de aceste mecanisme importante de reorganizare a societăților comerciale, care în foarte multe cazuri pot revitaliza nu numai societățile implicate în fuziune sau divizare, ci un întreg circuit comercial în care acestea sunt angrenate,

luând în considerare gradul ridicat de încărcare a instanțelor judecătorești, ce determină soluționarea litigiilor aflate pe rolul acestora, inclusiv a opozițiilor introduse în cadrul proceselor de fuziune sau divizare, într-un interval de timp mult prea mare față de cel optim, care ar fi consonant cu principiul judecării cu celeritate a proceselor comerciale,

având în vedere strategia actuală a Guvernului României de a iniția măsuri legislative pentru accelerarea soluționării proceselor,

pentru salvagardarea deciziilor economice de reorganizare luate la nivelul societăților comerciale, cu respectarea în același timp a dreptului la o protecție adecvată a intereselor creditorilor societăților comerciale supuse proceselor de fuziune sau divizare,

în considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul public general și constituie situații extraordinare, cu impact asupra economiei naționale, a căror reglementare nu poate fi amânată,
date fiind consecințele negative ale neadoptării în regim de urgență a actului normativ, generate în primul rând de inexistența unui mecanism eficient, rapid, care să sprijine în mod real reorganizarea societăților comerciale în condițiile actuale, în care de promptitudinea soluțiilor aplicate depinde viabilitatea unui operator economic,
în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 185 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 185. — (1) În condițiile prevăzute de Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, consiliul de administrație, respectiv directoratul, este obligat să depună la unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice, în format hârtie și în format electronic sau numai în formă electronică, având atașată o semnătură electronică extinsă, situațiile financiare anuale, raportul lor, raportul cenzorilor sau raportul auditorilor financiari, după caz.

(2) Consiliul de administrație, respectiv directoratul societății-mamă, definită astfel de reglementările contabile aplicabile, este obligat să depună la unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice copii ale situațiilor financiare anuale consolidate, prevederile alin. (1) urmând a fi aplicate în mod corespunzător.

(3) În vederea efectuării publicității legale, Ministerul Finanțelor Publice transmite, electronic, la Oficiul Național al Registrului Comerțului copii de pe următoarele acte, în formă electronică: situațiile financiare anuale și, după caz, situațiile financiare anuale consolidate, raportul și, după caz, raportul consolidat al consiliului de administrație, respectiv al directoratului, raportul cenzorilor sau raportul auditorilor financiari, precum și indicatorii economico-financiari necesari efectuării publicității legale. Publicitatea legală se realizează prin menționarea în registrul comerțului a depunerii situațiilor financiare anuale, însoțite de raportul consiliului de administrație, respectiv al directoratului, raportul cenzorilor sau raportul auditorilor financiari, precum și prin publicarea indicatorilor economico-financiari extrași din acestea.

(4) Societățile comerciale care au o cifră anuală de afaceri de peste 10 milioane lei au obligația de a publica în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, un anunț prin care se confirmă depunerea actelor prevăzute la alin. (1).

(5) Pentru societățile comerciale a căror cifră anuală de afaceri nu depășește 10 milioane lei, anunțul prevăzut la alin. (4) va fi publicat, pentru acces gratuit, pe pagina de internet a Oficiului Național al Registrului Comerțului.

(6) Ministerul Finanțelor Publice și Oficiul Național al Registrului Comerțului vor încheia un protocol de colaborare, în vederea transmiterii, în format electronic, a copiilor și informațiilor prevăzute la alin. (3) și (5).”

2. La articolul 241¹, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Dacă un creditor nu a obținut realizarea creanței sale de la societatea căreia îi este repartizată creanța prin divizare, toate societățile participante la divizare răspund pentru obligația în cauză, până la concurența valorii activelor nete care le-au fost repartizate prin divizare, cu excepția societății căreia i-a fost repartizată obligația respectivă, care răspunde nelimitat.”

3. La articolul 242, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Oficiul Național al Registrului Comerțului va transmite Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în 3 zile de la

depunerea proiectului de fuziune/divizare, un anunț cu privire la depunerea proiectului. Condițiile de colaborare între cele două instituții pentru punerea în aplicare a prevederilor acestui alineat vor fi stabilite prin protocol.”

4. Articolul 243 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 243. — (1) Creditorii societăților care iau parte la fuziune sau la divizare au dreptul la o protecție adecvată a intereselor lor. Orice astfel de creditor care deține o creanță certă, lichidă și anterioară datei publicării proiectului de fuziune sau de divizare, nescadentă la data publicării și care urmărește împiedicarea producerii unui prejudiciu prin fuziune/divizare, poate face opoziție în vederea garantării satisfacerii creanței sale, în condițiile prezentului articol.

(2) Opoziția se face în termen de 30 de zile de la data publicării proiectului de fuziune sau de divizare în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a. Ea se depune la oficiul registrului comerțului, care, în termen de 3 zile de la data depunerii, o va menționa în registru și o va înainta instanței judecătorești competente. Hotărârea pronunțată asupra opoziției este supusă numai recursului.

(3) Formularea unei opoziții în temeiul alin. (1) nu are ca efect suspendarea executării fuziunii sau divizării și nu împiedică realizarea fuziunii sau divizării.

(4) În cazul în care, din examinarea situației financiare și operațional-comerciale a societății debitoare/societății succesoare în drepturile și obligațiile societății debitoare, rezultă că nu este necesară acordarea de garanții adecvate ori, după caz, de noi garanții sau societatea debitoare ori, după caz, societatea succesoare în drepturile și obligațiile societății debitoare a făcut dovada plății datoriilor sau părțile au încheiat un acord pentru plata datoriilor ori există deja garanții sau privilegii adecvate pentru satisfacerea creanței, instanța respinge opoziția. De asemenea, instanța respinge opoziția și în cazul în care este refuzată de către creditor constituirea, în termenul stabilit de instanță prin încheiere, a garanțiilor oferite potrivit alin. (5).

(5) Dacă societatea debitoare sau, după caz, societatea succesoare în drepturile și obligațiile societății debitoare a făcut în cursul procesului o ofertă pentru constituirea unor garanții sau privilegii apreciate de instanță ca fiind necesare și adecvate pentru satisfacerea creanței creditorului, instanța va pronunța o încheiere prin care va acorda părților un termen pentru constituirea acelor garanții. Încheierea pronunțată de instanță este supusă recursului odată cu fondul.

(6) Dacă societatea debitoare sau, după caz, societatea succesoare în drepturile și obligațiile societății debitoare nu oferă garanții ori privilegii adecvate pentru satisfacerea creanței sau, chiar dacă oferă garanții ori privilegii, nu le constituie, din cauze ce îi sunt imputabile, în termenul stabilit de instanță prin încheiere, potrivit alin. (5), instanța admite opoziția și obligă societatea debitoare sau, după caz, societatea succesoare în drepturile și obligațiile societății debitoare la plata creanței de îndată ori într-un anumit termen stabilit în funcție de valoarea creanței și de pasivul societății debitoare sau, după caz, al societății succesoare în drepturile și obligațiile societății debitoare. Hotărârea de admitere a opoziției este executorie.

(7) Opoziția formulată în temeiul prezentului articol se judecă de urgență și cu precădere.

(8) Creditorii societăților participante la divizare sau fuziune care îndeplinesc condițiile pentru a face opoziție potrivit alin. (1) pot formula o cerere de opoziție în temeiul art. 61 alin. (1) împotriva hotărârii organului statutar al societății privitoare la modificările actului constitutiv numai dacă acestea privesc alte modificări decât cele care decurg din sau în legătură cu procesul de divizare sau fuziune.

(9) Dispozițiile prezentului articol nu se aplică creanțelor de natura drepturilor salariale derivând din contractele individuale de muncă sau contractele colective de muncă aplicabile, care îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (1), a căror protecție se realizează potrivit dispozițiilor Legii nr. 67/2006 privind protecția drepturilor salariale în cazul transferului întreprinderii, al unității sau al unor părți ale acestora, precum și potrivit altor legi aplicabile.”

5. La articolul 246, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 246. — (1) În cel mult 3 luni de la data publicării proiectului de fuziune sau de divizare în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, conform prevederilor art. 242 alin. (2), adunarea generală a fiecărei societăți participante va hotărî asupra fuziunii sau divizării, cu respectarea condițiilor privind convocarea ei.”

6. Articolul 251⁹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 251⁹. — Creditorii societăților comerciale — persoane juridice române sau societăți europene cu sediul în România — care iau parte la fuziune au dreptul la o protecție adecvată a intereselor lor. Orice astfel de creditor, care deține o creanță certă, lichidă și anterioară datei publicării proiectului de fuziune, nescadentă la data publicării proiectului, și care nu deține deja garanții sau privilegii adecvate pentru satisfacerea creanței sale, poate face opoziție, cu respectarea condițiilor de procedură și de fond și cu efectele prevăzute la art. 243.”

7. La articolul 251¹¹, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 251¹¹. — (1) În cel mult 3 luni de la data publicării proiectului comun de fuziune în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, conform dispozițiilor art. 251⁶ alin. (2), adunarea generală a fiecăreia dintre societăți hotărăște asupra proiectului comun de fuziune, în condițiile stabilite pentru modificarea actului constitutiv și cu respectarea condițiilor privind convocarea ei.”

Art. II. — Prevederile art. I pct. 2—6 se aplică doar operațiunilor de fuziune și divizare pentru care proiectul de fuziune, respectiv proiectul de divizare va fi publicat după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. III. — De la data de 1 ianuarie 2011, situațiile financiare anuale și documentele anexate acestora, prevăzute la art. 185 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, modificată și completată potrivit prezentei ordonanțe de urgență, se depun numai la unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

p. Ministrul justiției,
Alina Mihaela Bica,
secretar de stat

Ministrul economiei, comerțului și mediului
de afaceri,

Ion Arton

Șeful Departamentului pentru Afaceri Europene,

Bogdan Mănoiu

Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Ialomițianu

București, 29 septembrie 2010.
Nr. 90.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind transferul fără plată al unui obiectiv de investiții
din patrimoniul Ministerului Finanțelor Publice — Agenția Națională
de Administrare Fiscală — Autoritatea Națională a Vămilelor în proprietatea privată a județului Cluj**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 11 lit. m) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transferul fără plată al obiectivului de investiții având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre din patrimoniul

Ministerului Finanțelor Publice — Agenția Națională de Administrare Fiscală — Autoritatea Națională a Vămilelor în proprietatea privată a județului Cluj.

Art. 2. — Consiliul Județean Cluj preia obiectivul de investiții prevăzut la art. 1 cu toate drepturile și obligațiile aferente acestuia.

Art. 3. — Predarea-preluarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul administrației și internelor,
Constantin-Traian Igaș
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 29 septembrie 2010.
Nr. 992.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE
ale obiectivului de investiții „Sediul Direcției Regionale Vamale Cluj”, situat în municipiul Cluj-Napoca, str. Calea Dorobanților f.nr., care se transferă din patrimoniul Ministerului Finanțelor Publice — Agenția Națională de Administrare Fiscală — Autoritatea Națională a Vămirilor în proprietatea privată a județului Cluj

Denumirea	Descrierea tehnică	Datele de identificare (vecinătăți)	Adresa	Anul dobândirii/dării în folosință
Obiectiv de investiții	Clădire: Suprafața construită = 672 m ² Suprafața desfășurată = 3.596 m ²	N — drumul de acces (Str. Dorobanților) S — limita de trecere de la terasa inferioară la terasa superioară a râului Someș E — Biserica Ortodoxă V — biblioteca județeană	Str. Calea Dorobanților f.nr., municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj	2004

Valoarea totală decontată a obiectivului de investiții la data de 31 iulie 2010 este de 12.956.645,6 lei.

DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIMUL-MINISTRU

DECIZIE

**privind modificarea pct. 5 din anexa
la Decizia primului-ministru nr. 21/2008
pentru numirea Comisiei de coordonare prevăzute la art. 4
alin. (1) din Legea nr. 346/2007 privind măsuri
pentru asigurarea siguranței în aprovizionarea
cu gaze naturale**

Având în vedere propunerea formulată de ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri prin Adresa nr. 2.567 din 25 septembrie 2010, în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Punctul 5 din anexa la Decizia primului-ministru nr. 21/2008 pentru numirea Comisiei de coordonare prevăzute la art. 4 alin. (1) din Legea nr. 346/2007 privind măsuri pentru asigurarea siguranței în aprovizionarea cu gaze naturale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 50 din 22 ianuarie 2008, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„5. Florin Cosma, director general, Societatea Națională de Transport Gaze Naturale «Transgaz» — S.A.”

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Daniela Nicoleta Andreescu

București, 4 octombrie 2010.
Nr. 233.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIMUL-MINISTRU

DECIZIE

**privind prelungirea perioadei de exercitare,
cu caracter temporar, prin detașare,
de către doamna Kaitor Mihaela-Ioana, a funcției publice
de secretar general adjunct al Ministerului Culturii
și Patrimoniului Național**

Având în vedere solicitarea Ministerului Culturii și Patrimoniului Național nr. 4.259/2010, precum și acordul doamnei Kaitor Mihaela-Ioana,

în temeiul prevederilor art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 19 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. IV alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2009 privind reglementarea unor măsuri în domeniul administrației publice, aprobată prin Legea nr. 18/2010,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 1 octombrie 2010, se prelungeste pentru o perioadă de 3 luni exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către doamna Kaitor Mihaela-Ioana, a funcției publice, din categoria înalților funcționari publici, de secretar general adjunct al Ministerului Culturii și Patrimoniului Național.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOCContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Daniela Nicoleta AndreescuBucurești, 4 octombrie 2010.
Nr. 234.

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI PROTECȚIEI SOCIALE

ORDIN

**pentru aplicarea prevederilor art. 11 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.768/2005
privind preluarea din carnetele de muncă a datelor referitoare la perioadele de stagiul de cotizare
realizat în sistemul public de pensii anterior datei de 1 aprilie 2001**

În temeiul prevederilor art. 11 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.768/2005 privind preluarea din carnetele de muncă a datelor referitoare la perioadele de stagiul de cotizare realizat în sistemul public de pensii anterior datei de 1 aprilie 2001, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 12 din Hotărârea Guvernului nr. 11/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul muncii, familiei și protecției sociale emite următorul ordin:

Art. 1. — Personalul din cadrul compartimentelor juridice și/sau economice de la nivelul caselor județene de pensii, respectiv de la nivelul Casei de Pensii a Municipiului București este împuternicit să constate contravențiile și să aplice amenziile prevăzute la art. 11 din Hotărârea Guvernului nr. 1.768/2005 privind preluarea din carnetele de muncă a datelor referitoare la

perioadele de stagiul de cotizare realizat în sistemul public de pensii anterior datei de 1 aprilie 2001, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Personalul din cadrul compartimentelor prevăzute la art.1 nominalizat prin decizie de către directorii executivi ai caselor județene de pensii, respectiv de la nivelul Casei de

Pensii a Municipiului București, va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,
Ioan Nelu Botiș

București, 1 octombrie 2010.
Nr. 1.377.

MINISTERUL MEDIULUI ȘI PĂDURILOR
Nr. 1.492 din 17 septembrie 2010

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE
Nr. 212 din 24 septembrie 2010

O R D I N

privind modificarea Ordinului ministrului apelor și protecției mediului și al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 452/105.951/2001 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei și a Grupului de sprijin pentru aplicarea Planului de acțiune pentru protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole

În temeiul art. 15 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.635/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 7 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 725/2010 privind reorganizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și a unor structuri aflate în subordinea acestuia,

ministrul mediului și pădurilor și ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emit prezentul ordin.

Art. I. — În tot cuprinsul Ordinului ministrului apelor și protecției mediului și al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 452/105.951/2001 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei și a Grupului de sprijin pentru aplicarea Planului de acțiune pentru protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse

agricole, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 296 din 6 iunie 2001, sintagma „secretarul de stat pentru ape” se modifică și se înlocuiește cu sintagma „directorul general al Autorității pentru Inundații și Managementul Apelor”.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul mediului și pădurilor,
Marin Anton,
secretar de stat

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Valeriu Tabără

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

O R D I N

privind intrarea în vigoare a unor tratate internaționale

În temeiul art. 25 alin. (9) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele, constatând că părțile au îndeplinit procedurile legale necesare pentru intrarea în vigoare a tratatelor internaționale enumerate mai jos,

ministrul afacerilor externe emite prezentul ordin.

Art. 1. — La data de 24 iunie 2010 a intrat în vigoare Memorandumul de înțelegere dintre Ministerul Transporturilor și Infrastructurii din România și Ministerul Transporturilor, Tehnologiilor Informaționale și Comunicațiilor din Republica Bulgaria cu privire la cooperarea în domeniul furnizării serviciilor de navigație aeriană și pentru înființarea unui bloc funcțional de spațiu aerian, care să cuprindă spațiul aerian național al României, spațiul aerian național al Republicii Bulgaria și spațiul aerian aflat sub incidența obligațiilor juridice internaționale asumate de către România și Republica Bulgaria, semnat la Sofia la 26 februarie 2010, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 496/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 403 din 17 iunie 2010.

Art. 2. — La data de 1 iulie 2010 a intrat în vigoare Protocolul, semnat la Beirut la 15 aprilie 2009, pentru amendarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Libaneze privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor și a protocolului-anexă semnate la București la 18 octombrie 1994,

ratificat prin Legea nr. 105/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 378 din 8 iunie 2010.

Art. 3. — La data de 20 iulie 2010 a intrat în vigoare Înțelegerea de modificare a Acordului dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Populare Chineze cu privire la scutirea reciprocă de vize și taxe de vize, semnat la Beijing la 25 aprilie 1981, încheiată prin schimb de note verbale, semnate la București la 6 mai 2010, respectiv 20 iulie 2010.

Art. 4. — La data de 21 iulie 2010 a intrat în vigoare Memorandumul de înțelegere dintre Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri din România și Ministerul Industriei și Energiei din Republica Azerbaidjan privind cooperarea în domeniul energetic, semnat la Baku la 2 februarie 2010, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 443/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 325 din 18 mai 2010.

Art. 5. — La data de 26 iulie 2010 a intrat în vigoare Memorandumul de înțelegere privind promovarea schimburilor

și colaborării în domeniul IMM dintre Ministerul Întreprinderilor Mici și Mijlocii, Comerțului și Mediului de Afaceri din România și Ministerul Comerțului din Republica Populară Chineză, semnat la București la 20 octombrie 2009, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 297/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 239 din 15 aprilie 2010.

Art. 6. — La data de 1 august 2010 a intrat în vigoare Acordul dintre Republica Austria, Republica Bulgaria, Republica Ungară, România și Republica Turcia privind Proiectul Nabucco, semnat la Ankara la 13 iulie 2009, ratificat prin Legea nr. 57/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 202 din 31 martie 2010.

Art. 7. — La data de 14 august 2010 a intrat în vigoare Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Turcia privind cooperarea în domeniul prevenirii, limitării și înlăturării efectelor dezastrelor, semnat la București la 25 octombrie 2007, ratificat prin Legea nr. 21/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 151 din 11 martie 2009.

Art. 8. — La data de 17 august 2010 a intrat în vigoare Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Letonia privind protecția reciprocă a informațiilor clasificate, semnat la București la 11 iunie 2009, ratificat prin Legea nr. 103/2010,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 378 din 8 iunie 2010.

Art. 9. — La data de 23 august 2010 a intrat în vigoare Acordul de cooperare dintre Ministerul Justiției al României și Ministerul Justiției al Republicii Moldova, semnat la București la 20 mai 2010, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 818/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 583 din 17 august 2010.

Art. 10. — La data de 1 octombrie 2010 va intra în vigoare Protocolul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova, semnat la București la 25 martie 2010, pentru aplicarea Acordului dintre Comunitatea Europeană și Republica Moldova privind readmisia persoanelor aflate în situație de ședere ilegală, semnat Bruxelles la 10 octombrie 2007, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 586/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 506 din 21 iulie 2010.

Art. 11. — La data de 1 ianuarie 2011 va intra în vigoare Convenția privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea, executarea și cooperarea cu privire la răspunderea părintească și măsurile privind protecția copiilor, adoptată la Haga la 19 octombrie 1996, ratificată prin Legea nr. 361/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 895 din 28 decembrie 2007.

Ministrul afacerilor externe,
Teodor Baconschi

București, 27 septembrie 2010.
Nr. 1.714.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 446601